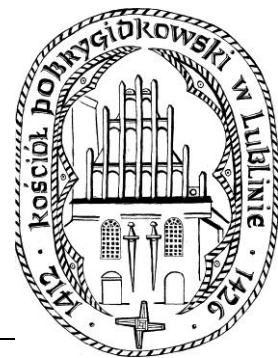

Buletyn Rektoratu

II NIEDZIELA ADWENTU, 10 GRUDNIA 2017 r. NR 41 (297)

ADWENT CZAS PRZYGOTOWANIA

REKOLEKCJE ADWENTOWE

NIEDZIELA, 17.12.

Msza św. z nauką rekolekcyjną:
7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

PONIEDZIAŁEK – ŚRODA 18.12-20.12

Msza św. z nauką rekolekcyjną:
7.00; 11.00; 18.00

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

NIEDZIELA: podczas każdej Mszy świętej

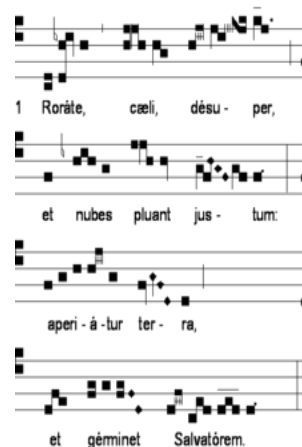
PONIEDZIAŁEK - ŚRODA

7.00 – 7.45; 10.30 – 11.45; 17.30 – 18.45

Rorate caeli

Roraty, adwentowe msze odprawiane o wschodzie Słońca, podkreślają wyjątkowość tego okresu. Nazwa „roraty” pochodzi od zwyczajowej pieśni na wejście (*introitu*), rozpoczynającej się od słów „*Rorate caeli desuper*” – „Spuśćcie rosę niebiosa”. Msza św. roratnia, czyli msza wotywna o Najświętszej Maryi Pannie w okresie Adwentu, jest śladem dawnego obchodzenia święta Zwiastowania Pańskiego w okresie Adwentu - 18 grudnia.

W starożytnych i średniowiecznych księgach liturgicznych polecano odprawianie tej mszy o Najświętszej Maryi Pannie w tygodniu poprzedzającym Boże Narodzenie lub nawet przez cały Adwent.

Tak wyjątkowa obecność Matki Bożej w Adwencie ma głęboki sens. Maryja jest mistrzynią adwentowego oczekiwania. Jako córka Izraela, jako Matka Pana Jezusa i jako Matka Kościoła. Z Izraelem czekała na Mesjasza, a kiedy Anioł zwiastował jej, że pocznie i porodzi Syna, Emmanuela, oczekiwała na Życie, które cudownie w niej wzrastało. Razem z Kościołem czeka na przyjsie chwalebny, uwielbiony Chrystusa, a królując w niebie razem z Nim, wspiera Kościół w jego oczekiwaniu na ostateczny Dzień Pański. Z tego tytułu w czasie Rorat przy ołtarzu znajduje się dodatkowa, ozdobna świeca, zwana roratką. Symbolizuje ona obecność Maryi.

MSZE ŚWIĘTE RORATNIE

Msze święte roratnie ku czci Najświętszej Maryi Panny w naszym kościele codziennie od poniedziałku do soboty o godz. 7.00. Godzinki o NMP o godz. 6.40. Zapraszamy!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 11.12., św. Damazego

7.00 +Zdzisław Woś – gregorianka 29
7.30 +Zuzanna Szymańska –gregorianka 30
11.00 +Maria Jaworska
18.00

Wtorek, 12.12., NMP z Guadalupe

7.00 +Zdzisław Woś – gregorianka 30
7.00 O potrzebne łaski dla rodziny
7.30 +Henryk Szymański –gregorianka 1
11.00 +Janina i Józef Panasiuk, Marianna i Władysław Guldynowicz
18.00

Środa, 13.12., św. Łucji

7.00 Dziękczynna, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i zdrowie
7.30 +Henryk Szymański –gregorianka 2
11.00 Dziękczynna, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i zdrowie dla Bartosza
18.00 +Marian Falkowski 2 miesiące po śmierci
18.00 W intencji ojczyzny

Czwartek, 14.12., św. Jana od Krzyża

7.00 W intencji ofiarodawców
7.30+Henryk Szymański –gregorianka 3
8.00 **WOTYWNA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 Dziękczynna, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i zdrowie dla Kazimiery
18.00 +Kazimierz (2 r.)

Piątek, 15.12.

7.00 W intencji ofiarodawców
7.30 +Henryk Szymański –gregorianka 4
11.00 **WOTYWNA DO ŚW. BRYGIDY**
18.00

Sobota, 16.12.

7.00
7.30 +Henryk Szymański –gregorianka 5
11.00 MSZA ŚW. WOTYWNA KU CZCI ŚW. JANA PAWŁA II
18.00 +Emilia, Stefan, Irena, Stanisław
18.00 +Zofia Wydra (5 r.) zmarli z rodziny

III NIEDZIELA ADWENTU, 17.12.

7.00 +Henryk Szymański –gregorianka 6
8.00 Dziękczynna, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, zdrowie dla Honoraty z racji urodzin
9.30 +Aleksander, zmarłych z rodziny Brzostków, Wielgatów, Sorków, Szczególskich
11.00 +Ewa, Tatiana (r.)
12.00 +Maria Borkacka (5 r.), zmarli z rodziny Sadurskich, Leonard i Zuzanna
12.00 +Tadeusz Izdebski (5 r.)
13.15 Chrzest Święty: Marcel
16.00 +Bronisław Witkowski (13 r.), Adela Julia
18.00 +Łucja i Bogdan Krawczyńscy (9 r.), oraz dziękczynna za dar życia Łucji w rocznicę urodzin

SŁOWO NA NIEDZIELE

Głos wołającego...

„Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego” - to słowa proroka Izajasza odnoszące się do Jana Chrzciciela.

Jan jest głosem, przemawia do nas całą swoją osobą. Przemawia poprzez to, kim jest, co posiada, poprzez to wszystko, co czyni. To niezwykle cenny głos dla człowieka tamtych czasów, jak i człowieka żyjącego dziś. Bo życie każdego człowieka wyczulone jest na głos, a świat, niejako posłuszny ludzkim możliwościom, dostarcza mnóstwa tych głosów. Z tym większą uwagą wsłuchujemy się w dzisiejszy głos, w dzisiejsze słowo...

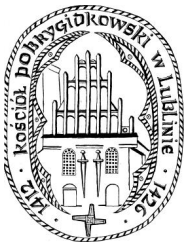
Jan, prorok znad Jordanu wychodzi naprzeciw naszym oczekiwaniom. Głosi chrzest nawrócenia, porywa tłumy z całej judzkiej krainy i mieszkańców Jerozolimy. Porywa nie dla siebie, a dla przychodzącego Mesjasza. Wskazuje na Niego jako Baranka, który gładzi grzechy świata.

Coś jest w osobie Jana! Coś było dla ludzi tamtych czasów, którzy oczekiwali na przyjście Mesjasza. Czy coś pozostało dla ludzi naszych czasów? Oto jest pytanie!

Dziś trwamy w oczekiwaniu na przyjście Mesjasza, jak niegdyś Izrael. Poniekąd trwamy razem: Żydzi oczekują Mesjasza po dziś dzień, my oczekujemy przyjścia Chrystusa na końcu czasów! Advent jest naszym wspólnym czasem! Dlatego dziś wsłuchujemy się w głos proroka Izajasza. Głos pełen nadziei, umacniający w oczekiwaniu na przyjście Pana, w Adwencie tamtych czasów: „*Podnieś głos, nie bój się! Powiedz miastom judzkim: oto wasz Bóg!. Oto Pan przychodzi z mocą*”. Wsłuchujemy się, gdyż mamy tę świadomość, że wielu naszych starszych braci w wierze, minęło się z tym prorocstwem. Czy mamy prawo ich osądzać? Nie, choć czasem wstępujemy na tę drogę. Nie osądzamy, gdyż sami często, mijamy się z tymi słowami, już może nie ze słowami Izajasza o przyjściu Mesjasza, ale z tymi ze listu św. Piotra o przyjściu Mesjasza na końcu czasów: „*jak złodziej zaś przyjdzie dzień Pański, w którym niebo ze świstem przeminie*”. Nie dostrzegamy tej perspektywy „*nowego nieba i ziemi nowej*”. Grozi nam to, co było i jest udziałem Izraela...
(xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

Centrum Wsparcia Dziecka i Rodziny im. św. Brygidy Szwedzkiej

przy Kościele Rektoralnym
pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej
Narutowicza 6, 20-004 Lublin

Dyżury: w godz. 16.00-18.00

Poniedziałek – psycholog i terapeuta
1, 2 i 4 wtorek miesiąca – radca prawny, adwokat
3 wtorek miesiąca – psycholog (umówienie
spotkania telefonicznie: 697 599 468)
Środa – mediator (umówienie spotkania
telefonicznie: 509 362 070)

Wejście do Ośrodka – drzwi główne do „starego”
rektoratu, przy wejściu domofon.
tel.: 48 81 52 58 831 wew. 31
e-mail: pobrygidkowski@diecezja.lublin.pl

PORADY SĄ BEZPŁATNE!

ŚWIECE CARITAS I OPŁATKI NA STÓŁ WIGILIJNY

W okresie adwentu, z inicjatywy Caritas, w całej Archidiecezji Lubelskiej organizowana jest przedświąteczna zbiórka ofiar do puszek pod hasłem „Gwiazdka Nadziei” oraz Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, którego znakiem jest specjalna świeca. Małe i duże świece z napisem Caritas zadomowiły się na wigilijnych stołach, wzbogacając bożonarodzeniową tradycję. Świece Caritas i opłatek można nabyć przy wyjściu z kościoła i w zakrystii. Ofiary złożone przy nabyciu opłatka są przeznaczone na pokrycie kosztów renowacji zabytkowej ambony naszego kościoła.

Nowenna do Dzieciątka Jezus 16-24 grudnia

codziennie o godz.
10.40 i 17.40
24 grudnia o 23.40

tekst nowenny
w następnym Biuletynie
na str. 3 i 4

GODZINIKI O NIEPOKALANYM POCZĘCIU NMP

Na wzór modlitw kapłańskich (brewiarza) powstało nabożeństwo ku czci Najświętszej Panny Maryi, zwane *Godzinkami*. Podobnie jak brewiarz, *Godzinki* składają się z siedmiu części: jutrzni, prymy, tercji, seksty, nony, niesporów i komplety. Siedmioczęściowy charakter nabożeństwa wywodzi się z tradycji judeo-chrześcijańskiej, sięgającej starożytności. Już w Starym Testamencie był zwyczaj, że w świątyni jerozolimskiej siedmiokrotnie w ciągu dnia oddawano Bogu chwałę, w myśl słów psalmu: *Siedmiokroć na dzień wysławiam Ciebie (Ps 119, 164)*. Zwyczaj ten przyjęły później gminy chrześcijańskie. Wszedł on również do pacierzy kapłańskich, które z tej racji nazwano „*godzinami kanonicznymi*”. Nabożeństwu do Najświętszej Panny Maryi jako znacznie krótszemu od *Godzin kanonicznych*, nadano tytuł „*Godzinki*”.

Czas i miejsce powstania oraz autorstwo *Godzinek* nie są dokładnie znane. Przypuszcza się, że powstały one w XIV lub XV wieku. Na skutek sporu o pogodzenie nauki o Niepokalanym Poczęciu NMP z dogmatem o powszechności odkupienia w Chrystusie, Leonard Nogarol, franciszkański teolog z Werony, gorący obrońca Niepokalanego Poczęcia, ułożył oficjum (czyli teksty kapłańskiego brewiarza) ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Panny Maryi. Zatwierdził je papież Sykstus IV w 1476 roku. Według niektórych badaczy oficjum przetłumaczono język polski jako *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu* i pod tym tytułem znalazły się w modlitewniku ułożonym przez Wacława z Brodni. Będący obecnie w użyciu tekst *Godzinek* jest jednym z wielu znanych na przestrzeni stuleci i pochodzi prawdopodobnie z XVII wieku.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

Bezimienna - 100,00 zł

Bezimienna - 50,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa w czwartek godz. 7.00

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Myśli na II tydzień Adwentu

13 grudnia 2017 roku (środa), Mt 11, 28-30

11 grudnia 2017 roku (poniedziałek), Łk 5, 17-26

„Przedziwne rzeczy widzieliśmy dzisiaj” – tak, rozumiemy ten zachwyt tłumów, ale równie dobrze te lub podobne słowa mógłby powiedzieć sam Jezus, gdy zobaczył owych ludzi niosących paralytyka, wchodzących na dach, i spuszczać przez otwór łoże z chorym. Niezwykle zaangażowanie tych ludzi, wręcz przedziwne... Z czego wynikało?

Ewangelista Łukasz pisze nieco wcześniej, że w owym miejscu „Zebrano się tyle ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę”. Głosił naukę – to jest klucz do naszych poszukiwań. Nauka, słowo, jakie głosił Jezus. Nie byle jakie, bez pokrycia, zmanipulowane, tylko i wyłącznie atrakcyjne na zewnątrz – takich wątpliwych głosicieli wówczas i dziś nie brakuje. A Jezus głosił naukę z mocą! Uzdrawienie paralytyka w dzisiejszej ewangelii pokazuje, że ta nauka ma moc i dla ciała, i dla duszy: chory odzyskał sprawność fizyczną, ale i dostąpił odpuszczenia grzechów. Więcej, także ci, którzy przynieśli chorego. W nich była ta moc nauki Jezusa, oni byli ludźmi mocy, czynu względem drugiego człowieka. Przedziwne rzeczy dzieją się wokół Chrystusa i Jego nauki z mocą...

12 grudnia 2017 roku (wtorek), Mt 18, 12-24

Doskonale rozumiemy przypowieść o zagubionej owcy, bo któż z nas nie zgubił czegoś w życiu i szukał tego, nawet za cenę pozostawienia innych spraw i rzeczy na jakiś czas. Taka logika kieruje nami: odnaleźć to, co zaginęło, ono wydaje się w tym momencie bardziej drogie niż cokolwiek innego.

Ale dzisiejsza przypowieść nie tylko dotyczy naszego ludzkiego postępowania. Taką logikę odnajdujemy w relacji Boga względem człowieka. Bóg nie może sobie pozwolić, nie chce, aby zaginął w chaosie życia i tego, co słabe, nawet jeden człowiek.

Ktoś może i podważyłby tę logikę: opuścić całe stado i udać się za jedną owcą? Czy to opłacalne z punktu widzenia ekonomii, danych statystycznych? Jezusowi nie chodzi o statystykę religijnych zagubień, chodzi mu o człowieka, każdego człowieka... A może to właśnie Ciebie szuka i dla Ciebie zostawia wszystko, by cię odnaleźć...?

„Przyjdźcie do mnie wszyscy” – zaproszenie sprzed 2000 lat, które nieustannie żyje. Dowód? Rzesze znanych i nieznanymi błogosławionych, świętych, męczenników, duchownych i świeckich, kobiet i mężczyzn, dzieci i ludzi młodych z różnych zakątków świata. Jak dzisiejsza patronka, św. Łucja, piękna młoda postać, piękna duchowo i wizualnie, jak podaje tradycja. Zapłaciła za to wysoką karę. Miała zaledwie 23 lata, kiedy 13 grudnia 304 roku została oddana katowi, który ściał ją mieczem. Wierna Chrystusowi...

Gdzieś w głębi serca przyjmujemy to zaproszenie Jezusa, może trochę nieśmiało, zawstydzeni swoją słabością. Od razu być świętymi, czy to aby dla mnie...? Ależ świętość to nie jest *business card* przeznaczona dla nielicznych, jak mawiała Matka Teresa, ona jest dla każdego człowieka. Niech zachęca nas to dzisiejsze słowo Jezusa: Przyjdźcie, pośród tego wszystkiego, co niesie życie; przyjdźcie, a „znajdziecie ukojenie dla dusz waszych”.

14 grudnia 2017 roku (czwartek), Mt 11, 11-15

Co znaczy być wielkim? Zaiste trudne pytanie u progu dnia, ale może daje jakąś szansę, by zaistnieć, by jednak być dziś wielkim, a może i na kolejne dni... Dlaczego stawiam to pytanie? Bo dziś ewangelia przywołuje wielkość Jana Chrzciciela. Od dziecka, z katechezy i potem z niejednej homilii słyszymy, że Jan Chrzciciel jest jedną z naczelných postaci Adwentu. Czy w tym tkwi jego wielkość? Prawie, choć odpowiedź byłaby trochę na skróty. Otóż Jan jest świadkiem Tego, który miał przyjść, wiarygodnym świadkiem, za którym szły tłumy, bali się moźni, w tym Herod Antypas. Jan nigdy tego nie wykorzystał dla siebie, co pewnie zrobił by dziś czy wtedy nie jeden człowiek. Jan jest świadkiem – to jedno. Drugie, co świadczy o jego wielkości to fakt, że jego życie było ściśle związane z życiem Jezusa. To decydowało o jego wielkości!

A zapyta ktoś o dalszą wypowiedź Jezusa, że „najmniejszy w królestwie niebieskim większy jest niż on”. Jak ją rozumieć? A to już szansa dla nas. Jezus nie umniejsza roli Jana Chrzciciela, ale wywyższa tych, którzy uwierzyli w Niego dzięki jego świadectwu. W Jezusie możemy być wielcy; dając świadectwo o Nim, możemy te wielkość otrzymać: nie sami od siebie, ale inni ją nam przypiszą. Jesteś wielki... w Chrystusie!

Wydawca: Powizytkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej w Lublinie